

Til lovforslag nr. L 198

Folketinget 2013-14

OMTRYK

Korrektion i politiske bemærkninger fra EL

Betænkning afgivet af Grønlandsudvalget den 2. juni 2014

Betænkning

over

Forslag til lov for Grønland om udlændinges adgang til opholds- og arbejdstilladelse i anlægsfasen af et storskalaprojekt

[af justitsministeren (Karen Hækkerup)]

1. Ændringsforslag.

Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet 1 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 9. maj 2014 og var til 1. behandling den 20. maj 2014. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Grønlandsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 8. maj 2014 dette udkast til udvalget, jf. GRU alm. del – bilag 58. Den 20. maj 2014 sendte justitsministeren de indkomne høringsvar og et notat herom til udvalget, og den 21. og 28. maj 2014 sendte justitsministeren et supplerende høringssvar til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 104 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, S, RV, SF, LA, KF, IA og SIU) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*. Flertallet vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Venstres, Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget, som udgør et flertal i udvalget, lægger vægt på, at ILO's såkaldte kernekonventioner bliver gældende i Grønland. Grønland har tilkendegivet, at disse konventioner vil blive ratificeret, og at Grønland derfor fremover indgår i ILO's overvågnings- og afrapporteringsystem.

Venstre, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti lægger endvidere vægt på bemærkningerne til lovforslaget, hvor regeringen understreger, at spørgsmålet om udvinding og eksport af visse særlige råstoffer kan rejse udenrigs-, forsvars- eller sikkerhedspolitiske spørgsmål, hvilket eksempelvis gør sig gældende, for så vidt angår udvinding og eksport af uran og andre radioaktive mineraler. Naalakkersuisut og regeringen er i den forbindelse enige om, at der skal udarbejdes en samarbejdsaftale om det fremtidige praktiske samarbejde vedrørende udvinding og eksport af uran og andre radioaktive mineraler. En aftale herom forventes færdiggjort i 2. halvdel af 2014. Det forudsættes på den baggrund, at meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, i forbindelse med storskalaprojekter, som vedrører udvinding af uran og andre radioaktive mineraler, først vil kunne finde sted, når den nævnte samarbejdsaftale er indgået. Dette gælder uanset omfanget af udvindingen af radioaktive mineraler, og uanset om de radioaktive mineraler alene udvindes som et biprodukt ved et storskalaprojekt, der hovedsagelig vedrører udvinding af andre råstoffer.

Venstre, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti lægger desuden vægt på, at det efter regeringens opfattelse ikke kan udelukkes, at såkaldte sjældne jordarter potentielt kan rejse lignende spørgsmål af udenrigs-, forsvars- eller sikkerhedspolitisk karakter afhængigt af bl.a. den teknologiske udvikling, den globale efterspørgsel, markedets tilpasningsevne, geopolitiske forhold og konkrete omstændigheder relateret til det enkelte projekt. Disse forhold ændrer dog ikke ved den gældende kompetencefordeling mellem selvstyret og rigsmyndighederne på råstofområdet, hvor selvstyret har den lovgivende og udøvende magt. Det forudsættes på den baggrund, at meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 1, i forbindelse med storskalaprojekter, som

vedrører sjældne jordarter, herunder som biprodukt, først vil kunne finde sted, når der er opnået enighed mellem Naalakkersuisut og regeringen om gensidig informationsudveksling om sådanne projekter

Socialistisk Folkepartis og Inuit Ataqatigiits medlemmer af udvalget bemærker med hensyn til den del af lovforslagets bemærkninger, der vedrører sjældne jordarter: I bemærkningerne til lovforslaget er der indarbejdet et afsnit om sjældne jordarter. Regeringen skriver, at godkendelse af opholds- og arbejdstilladelser forudsætter, at der opnås enighed mellem Naalakkersuisut og regeringen om gensidig informationsudveksling om sådanne projekter. SF og IA mener, at det er uacceptabelt at lægge den slags klausuler ind, også selv om det kun er i bemærkningerne til lovforslaget.

SF og IA mener ikke, at godkendelse af ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelser har noget at gøre med informationsniveauet mellem Naalakkersuisut og regeringen om projekter vedrørende sjældne jordarter. For det første går bemærkningerne på kompromis med selvstyreloven, hvor det klart fremgår, at Grønland har den udøvende og lovgivende magt på råstofområdet, og det gælder, uanset hvilke mineraler der er tale om. For det andet er det uforståeligt, at der pludselig blandes specifikke mineraler ind i en udlændingelov, som handler om opholds- og arbejdstilladelser. Det er en stærkt uhensigtsmæssig sammenblanding af tingene, og det skaber uklarhed over, hvem der har kompetencen, både internt i rigsfællesskabet og for erhvervslivet, selskaber og investorer, som skal forholde sig til denne lov. For det tredje sætter SF og IA spørgsmålstegn ved, hvad der så sker med sjældne jordarterprojekter, der ikke er storskalaprojekter. Ændringerne i udlændingeloven gælder jo kun for storskalaprojekter. Betyder det så, at der kan forventes nye klausuler i alle mulige andre love også? Det virker meget uigennemtænkt, og SF og IA mener, at man med teksten om sjældne jordarter bevæger sig ud på en glidebane, hvor det fremover bliver uklart, hvad der skal stå i bemærkninger til lovforslag om kompetenceforhold mellem Grønland og Danmark.

SF og IA er enige i, at der skal samarbejdes om sikkerhedspolitik, men god regeringsførelse ville være at lave en klar aftale mellem Grønland og Danmark om sikkerhedspolitik i forbindelse med råstofudvinding generelt i stedet for at snige klausuler ind i tilfældig lovgivning.

SF og IA mener også, at selve processen omkring fremsættelsen af dette lovforslag er under al kritik. Folketinget førstebehandlede lovforslaget uden at have viden om, hvad Inatsisartuts indstilling til loven ville være. Det er dybt uhensigtsmæssigt. Samtidig fik Inatsisartut og det øvrige grønlandske samfund først lovtæksten og bemærkningerne meget sent – faktisk først 1 uge efter at Folketinget modtog teksten. Derudover har høringsfristen på 8 dage været urimelig kort.

SF og IA finder det uacceptabelt, at man endnu en gang står i en situation, hvor et så vigtigt lovforslag skal

- 1) hastebehandles på bekostning af behørig høringsperiode,
- 2) parallelbehandles, således at Folketinget ved sin førstebehandling ikke har mulighed for at vide, hvad Inatsi-

sartut har konkluderet ved sin behandling af lovforslaget, og

- 3) fremsættes og behandles i Folketinget inden Inatsisartut har modtaget de fornødne dokumenter og derfor ikke kan begynde sin stillingtagen til lovforslaget forud for behandlingen af denne.

SF og IA henholder sig til Inatsisartuts Erhvervsudvalgs betænkning, hvori det anføres, at: »Naalakkersuisut oplyser i sit forlæggelsesnotat, at der har været en tæt dialog mellem regeringen og Naalakkersuisut om forslaget herunder i forhold til spørgsmålet om sjældne jordarter, og at det gennem denne dialog er lykkedes at imødekomme Naalakkersuisuts ønske om fremsættelse af lovforslaget i indeværende Folketingssamling. Naalakkersuisut oplyser endvidere, at det fremgår af lovforslaget, at spørgsmålet om sjældne jordarter ikke ændrer ved den gældende kompetencefordeling mellem selvstyret og rigsmyndighederne på råstofområdet, hvor selvstyret har den lovgivende og udøvende magt.

Udvalget forudsætter og har tillid til at Naalakkersuisut igennem sin løbende dialog med regeringen om lovforslaget, også har tilsikret sig en fælles politisk forståelse med regeringen omkring rammerne og betingelserne for, hvornår det kan anerkendes, at den gensidige informationsudveksling er tilstrækkelig og tilfredsstillende for begge parter. Dette for at sikre, at der ikke efterfølgende i forbindelse med udlændingelovens konkrete administration kan opstå komplikationer i forhold til udstedelse af opholds- og arbejdstilladelser i forbindelse med et storskalaprojekt, hvor der indgår »sjældne jordarter« enten som et hoved- eller biprodukt.«

Om kompetencefordelingen mellem Selvstyret og Rigsmyndighederne skriver Inatsisartuts Erhvervsudvalg videre: »Udvalget er i udgangspunktet principielt enige med Naalakkersuisut i, at selve lovtæksten, som den er formuleret i lovforslaget, ikke i sig selv ændrer noget ved kompetencefordelingen mellem selvstyret og rigsmyndighederne på råstofområdet, men udvalget finder det meget uheldigt, og malplaceret, at disse bemærkninger vedrørende udvinding af uran og andre radioaktive mineraler samt sjældne jordarter af regeringen er medtaget i et lovforslag om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelser i forbindelse med storskalaprojekter. Det er Erhvervsudvalgets principielle standpunkt, at rigslovgivning, der relaterer sig til eller skal medvirke til at facilitere en generel udvikling af råstofområdet på Grønland, ikke bør anvendes til at fremme en sikkerhedspolitisk dagsorden.«

I sine afsluttende bemærkninger skriver Inatsisartutsudvalget: »Erhvervsudvalget anser, at de til lovforslaget anførte bemærkninger som vedrører udvinding af sjældne jordarter, hvor den danske regering forudsætter, at meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse først vil kunne finde sted, når der er opnået enighed mellem Naalakkersuisut og regeringen om gensidig informationsudveksling om sådanne projekter, ikke umiddelbart kan udledes af selve lovtæksten. Udvalget anser, at problematikken omkring meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse i forbindelse med storskalaprojekter ikke på nogen måde bør afhænge af, hvilke råstoffer der skal udvindes i et givet storskalaprojekt. Rejser udvindingen af visse særlige råstoffer forsvars- eller sikkerheds-

politiske spørgsmål, finder udvalget ikke, at sådanne spørgsmål bør søges afklaret i en lov om adgang til opholds- og arbejdstilladelse i forbindelse med storskalaprojekter, men at sådanne spørgsmål rettelig bør afklares på anden vis i forbindelse med drøftelserne omkring de forsvars- og sikkerheds politiske forhold i forbindelse med den fremtidige håndtering af disse mineraler/ jordarter fra mulige kommende storskalaprojekter. Endelig skal udvalget opfordre de to regeringer til indbyrdes at udveksle oplysninger i forbindelse med råstofområdet, storskalaprojekter og anlæg i så god tid, at der bliver den fornødne tid til en koordineret sagsbehandling i de to parlamenter.«

SF og IA tilslutter sig Inatsisartuts bemærkninger i udvalgets betænkning inklusive Erhvervsudvalgets indstilling om lovforslagets vedtagelse.

Et *mindretal* i udvalget (DF og Uffe Elbæk (UFG)) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer for det stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at regeringen i den grad har forsømt sine muligheder for at præge udvindingen af råstoffer fra Grønlands undergrund. Havde regeringen kendt sin besøgelsestid, ville der i dag have været et stærkt og blomstrende rigsfællesskabssamarbejde mellem Danmark og Grønland om netop udvindingen af råstoffer, hvor en hastigt gennemført »storskalalov« ikke havde været nødvendig, men hvor udvindingen kunne være foregået på en værdig måde og med nordisk arbejdskraft under ordnede og civiliserede forhold.

Nu gennemføres storskalaloven med et stort flertal i Folketinget uden om Dansk Folkeparti, præcis som Grønlands Selvstyrelov af 2009 blev gennemført med et stort flertal i Folketinget uden om Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti advarede den gang – korrekt, viste det sig – om de konsekvenser, Selvstyreloven ville få, og i dag er det med hensyn til storskalaloven igen op til Dansk Folkeparti at pege på de mange blinkende advarselssignaler, som flertallet af de danske og grønlandske politikere åbenbart igen ikke ønsker at se.

Det har for Dansk Folkeparti været en meget vanskelig proces at nå frem til en afvisning af storskalaloven. For sagen er, at vi meget gerne vil medvirke til en proces, som måske vil kunne give en forbedret økonomi til Grønland, som spås fremover at skulle operere med årlige underskud på finansloven på et sted mellem ½ og 1 mia. kr. Det er en økonomisk situation af katastrofalt omfang, som end ikke vil kunne afhjælpes af forøget bloktilskud fra Danmark, al den stund det i Selvstyreloven af 2009 jo netop, på grønlandsk ønske, blev fastlagt, at bloktilskuddet ikke kan øges.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at netop disse katastrofale økonomiske udsigter er årsagen til, at Grønlands Landsstyre (Naalakkersuisut) nu presser på for at haste en lovgivning igennem, som på talrige punkter i den grad afviger fra det, man i rigsfællesskabet og i Norden som helhed vil beskrive som almindelig anstændighed, kultur og tradition. Det er en lovgivning, som dels vil kunne vende op og ned på demografien i Grønland, dels medføre social dumping, dels åbne for, at et kommunistisk Kina vinder fodfæste

i Arktis, og yderligere i slutfasen måske vise sig slet ikke at komme i nærheden af at kunne forbedre og stabilisere Grønlands økonomi.

Dansk Folkeparti har efter 1. behandlingen stillet regeringen en lang række spørgsmål, som der er kommet svar på. Flere af svarene, som har været af mere lavpraktisk karakter, har været tilfredsstillende, men generelt set efterlader svarene faktisk kun flere spørgsmål, og de vidner om, at den proces, der har været i gang i regeringen – med justitsministeren som omdrejningspunkt – har været særdeles mangelfuld og netop båret præg af, at lovforslaget for at tilfredsstille Landsstyret for alt i verden skulle hastes igennem her og nu. Dansk Folkeparti har flere gange i det forhandlingsforløb, der har været, netop bedt om, at såvel Landstinget (Inatsisartut) som Folketinget tog sig mere tid, men dette er blevet afvist af justitsministeren.

En lang række vitale spørgsmål kender hverken Landsstyret eller regeringen svarene på, hvorfor man forlader sig på det rene gætteri. Eksempelvis forventer Landsstyret, at mellem 7 og 10 pct. af arbejdsstyrken ved et storskalaprojekt bliver grønlandsk. Med andre ord vil et storskalaprojekt med 3.500 arbejdere altså have knap 350 grønlandere ansat, og dette er der vist kun ganske få optimister der forestiller sig bliver virkelighed.

Det bør i Dansk Folkepartis optik således være med stor ulyst, at Folketinget nu beslutter sig for at gøre dette mærkelige kludetæppe, som storskalaloven er, til dansk lovgivning. Dansk Folkeparti finder nemlig hele konceptet omkring et storskalaprojekt både særdeles udansk og særdeles ugrønlandsk. For sådan gør vi simpelthen ikke i kongeriget. Eller rettere: sådan har vi hidtil ikke gjort det. Under 1. behandlingen rammede Dansk Folkeparti lovforslaget ind i en række billeder af, hvad det egentlig er, regeringen anbefaler skal finde sted i kongeriget Danmark i det Herrens år 2014: Man ser for sig en klondikeligende lejr midt i det storslåede grønlandske landskab, hvortil i tusindvis af kinesiske mandspersoner er blevet fragtet fra den anden ende af verden, en lukket enklave, hvor ingen udefra må komme ind, og hvor ingen indefra må bevæge sig ud. Man ser for sig et hastigt opført skur, hvorfra tre-fire danske politibetjente – i samarbejde med et kommunist-kinesisk vagtselskab – skal opretholde lov og orden. Man ser for sig et kinesisk feltlazaret, som med nødtørfigt førstehjælp skal betjene 5.000 mennesker i en arbejdslejr, hvor arbejdet er farligt, og hvor der arbejdes 24 timer i døgnet alle ugens 7 dage.

Og man forstår på regeringen, at det er Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk (Godthåb), der skal tage sig af de kvæstede arbejdere, et hospital, som allerede nu lider under en meget stor mangel på læger og sygeplejersker, og hvor disse som følge af et væld af ubesatte stillinger farer rundt for blot nogenlunde at klare dagligdagen. Regeringen ser så yderligere for sig, at det i realiteten bliver Danmark, disse kvæstede og syge skal overføres til, til Rigshospitalet, til Herlev Sygehus eller til Bispebjerg Sygehus. Dansk Folkeparti har spurgt, hvordan blot ét storskalaprojekt vil belaste sygehusvæsenet i Danmark og Grønland, men har ikke fået noget kvalificeret svar.

Man ser for sig nogle arbejdsforhold, som vil ligge milevidt fra de forhold, som kendetegner kongeriget. Det er muligt, kineserne får grønlandsk mindsteløn, men hvad der fratrækkes lønnen, og hvordan arbejderne i øvrigt behandles, ved jo kun storskalaprojektets arbejdsgivere. Og uanset hvorledes dette vendes og drejes, bliver realiteten løndumping og socialdumping i den helt store stil; organiseret social dumping, officielt sanktioneret og blåstemplet af Folketinget – og dermed af rigsfællesskabet.

Man ser for sig – ikke mindst hvis ét storskalaprojekt bliver til flere – en nødtvunget optrapning af søværnets indsats med masser af sejladsere i de grønlandske farvande af skibe fra det kommunistiske Kina, hvor civil skibsfart er totalt sammenblandet med militær skibsfart. I den situation vil USA med garanti forlange, at det danske søværn optrapper – ellers skal amerikanerne nok ordne det selv! Regeringen har i sine besvarelser omkring dette forhold ikke evnet bare at komme i nærheden af at skønne, hvad der kan komme af udgifter eller mandskabsmæssige krav for søværnet.

Herudover er hverken landsstyret eller regeringen i stand til at give tilfredsstillende eller fyldestgørende svar på en lang række væsentlige spørgsmål, som kortfattet listes op nedenfor:

Asylproblematikken. Her oplyser regeringen, at en asylansøger skal fragtes til Sandholmløjren, men intet om, hvad der efterfølgende skal ske.

Hvor og hvordan skal den rent grønlandske arbejdskraft, som efter planen skal stå for madlavning, kantinedrift og rengøring på storskalaprojektet, bo, og hvorledes vil man tackle de situationer, der kan opstå, når det står klart, at grønlandske arbejdere får langt mere i løn end deres kinesiske arbejdskolleger.

Regeringen oplyser, at kineserne ikke må rejse til Danmark, men giver intet svar på, hvordan man kan vide, om de alligevel gør det, når der ikke er nogen paskontrol mellem Danmark og Grønland.

Regeringen og landsstyret er selv efter lovens eventuelle vedtagelse ikke nået til enighed om de sikkerhedspolitiske aspekter omkring uran og specielle mineraler og jordarter.

Det fremgår, at udlændinges adgang til opholds- og arbejdstilladelse i Grønland i et storskalaprojekt defineres af »anlægsfasen«. Men regeringen er ikke i stand til at definere begrebet »anlægsfase«, som – for så vidt – godt kunne være uden en reel afslutning.

Landsstyret og regeringen ved ikke, efter hvilken tarif de grønlandske arbejdere aflønnes.

Der synes ikke at være nogen plan for, hvorledes den fremtidige kontrol med storskalaprojekterne skal foregå – herunder miljøkontrol og arbejdsmiljøkontrol osv., og landsstyret er ikke i stand til at svare på, om man har det nødvendige mandskab og de nødvendige ressourcer i øvrigt til at foretage denne kontrol.

Det fremgår af lovforslaget, at landsstyret i forbindelse med storskalaprojektet ved Isuakasia skønner, at 7-10 pct. af de ansatte i anlægsfasen vil være grønlandske arbejdere. Det vil med andre ord sige, at knapt 300 grønlændere forventes at få arbejde ved dette projekt. Hverken landsstyret eller re-

geringen ser sig i stand til at besvare spørgsmålet om, hvad dette stærkt optimistiske skøn baseres på.

Regeringen og landsstyret er ikke i stand til at fremkomme med en plan for det lægelige beredskab i forbindelse med et storskalaprojekt som eksempelvis Isuakasia. Man har ingen idé om, hvor stor en stab af læger og sygeplejersker der tænkes ansat i selve storskalaløjren, i hvor høj grad (dvs. på hvilket operationsmæssigt niveau) man »på stedet« vil være gearet til at behandle kvæstede, og til hvilket hospital(er) man tænker sig at fragte alvorligt kvæstede, som ikke vil kunne behandles i løjren.

Regeringen og landsstyret er ikke i stand til at vurdere, hvor meget – mandskabsmæssigt og økonomisk – et storskalaprojekt med 5.000 arbejdere vil belaste sygehusvæsenet i henholdsvis Grønland og Danmark

Regeringen er ikke i stand til at vurdere, hvad et storskalaprojekt vil betyde for søværnets aktiviteter ved Grønland.

Regeringen og landsstyret er ikke i stand til (muligvis fordi de aldrig har skænket det en tanke!) at vurdere de kulturelle, menneskelige og retlige konsekvenser, der vil være af eksempelvis det kommende projekt i Maniitsoq (Sukker toppen), når 2.600 udenlandske arbejdere skal ansættes i umiddelbar nærhed af en by med kun ca. 3.000 indbyggere.

Domstolsstyrelsen skønner, at der vil blive en ekstra udgift på et sted mellem ca. 6 og 24 mio. kr. årligt, ligesom politiets ekstrainsats vil beløbe sig til ca. 11. mio. kr. årligt. I disse beløb er ikke indregnet tolkningsudgifter. Regeringen har ikke været i stand til at anslå udgiften hertil.

FTF anfører i sit høringssvar af 15. maj 2014, at der »næppe kommer til at ske ansættelse af grønlandsk arbejdskraft i forbindelse med de planlagte storskalaprojekter«. Regeringen og landsstyret har ikke desto mindre anslået, at mellem 7 og 10 pct. af arbejderne vil være grønlandske.

FTF anfører yderligere i sit høringssvar af 15. maj 2014, at man »finder det principielt betænkeligt, at det fremlagte forslag lægger op til at blåstemple adgangen til at ansætte udenlandsk arbejdskraft i anlægsfasen af et projekt på vilkår, som følger af storskalaloven, men som fraviger de grønlandske kollektive overenskomster, indgået mellem de mest repræsentative grønlandske arbejdsmarkedsparter...«. Regeringen vil i sit svar ikke forholde sig til denne sag.

Regeringen ser ingen grund til at antage, at der vil være særlige udenrigspolitiske komplikationer i forbindelse med det kommunistiske Kinas planlagte aktiviteter og engagement i det hele taget i forbindelse med storskalaprojekterne i Grønland.

Sluttelig vil Dansk Folkeparti endnu engang beklage, at Folketinget som helhed så ukritisk agter at sanktionere en så elendigt gennemarbejdet lov, som har så enorm samfundsmæssig betydning for fremtiden for Grønland og rigsfællesskabet, hvorfor Dansk Folkeparti skal opfordre til, at Folketinget afviser at færdigbehandle loven for i stedet at opfordre regeringen og landsstyrene i Grønland og på Færøerne til at gå i dialog med henblik på at forme en organisation, som i rigsfællesskabets regi og med basis i nordisk arbejdsmarkedstradition og kultur vil kunne stå for den kommercielle udnyttelse af Grønlands naturressourcer.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag. Såfremt det stillede ændringsforslag ikke vedtages, stemmer mindretallet imod lovforslaget ved 3. behandling.

For Enhedslisten er det helt afgørende, at der skabes sikkerhed for, at en særlov om ændring af udlændingeloven for Grønland ikke åbner mulighed for brud på arbejder- og menneskerettigheder, som de er fastlagt i internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt, især ILO's kernekonventioner. Med Enhedslistens ændringsforslag sikres det, at dette ikke sker, idet lovens ikrafttræden da vil forudsætte, at ILO ikke har bemærkninger vedrørende dette.

Enhedslisten følger sædvanligvis de ønsker og indstillinger, som kommer fra den grønlandske regering i forhold til lovgivning i Folketinget, også selv om Enhedslisten ikke i alle tilfælde synes, det er fornuftigt, ud fra vores viden om grønlandske forhold. Det er i overensstemmelse med Enhedslistens grundlæggende respekt for det grønlandske folks selvbestemmelsesret. Det foreliggende lovforslag er imidlertid ikke et rent grønlandsk anliggende, da det vedrører overholdelse af internationale konventioner om arbejder- og menneskerettigheder, som Danmark som rigsmyndighed er ansvarlig for at sikre overholdt.

Det følger af den gældende kompetencefordeling mellem Grønland og Danmark, at Grønland ikke har hjemtaget udlændingepolitikken. Det er Danmark som rigsmyndighed og dermed Folketinget, der fastlægger love og regler for udlændinges adgang til det grønlandske arbejdsmarked. Det er den danske regering, der på grundlag heraf udsteder arbejds- og opholdstilladelser.

Det volder normalt ingen problemer, da principperne for den grønlandske udlændingelov er de samme som for den danske. For at få arbejds- og opholdstilladelse kræves, at der foreligger en aftale med en arbejdsgiver om ansættelse, og at ansættelsen sker på sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, der i Grønland som i Danmark fastlægges af arbejdsmarkedets parter. Hertil kommer, at der skal være mangel på kvalificeret arbejdskraft. For Danmarks vedkommende er disse regler blevet begrænset af EU-medlemskabet, således at de kun gælder for tredjelandsborgere, der ikke har lovligt ophold i EU, men da Grønland ikke er medlem af EU, gælder disse begrænsninger ikke i Grønland. De beskrevne krav til at få arbejds- og opholdstilladelse gælder således alle andre statsborgere, dog undtaget statsborgere fra de skandinaviske lande, der frit kan søge arbejde i Grønland.

Det er disse principper, der gøres op med i det foreliggende lovforslag. Der er tale om en særlov, som gør det muligt at give arbejds- og opholdstilladelser til arbejdere i storskalaprojekter på andre og ringere vilkår end de sædvanlige.

Efter Enhedslistens opfattelse er det åbenbart, at lovforslaget og den dertil hørende storskalalov i sig selv er et brud på ILO's kernekonventioner, som f.eks. nr. 98 om organisationsret og kollektive forhandlinger og nr. 111 om forbud mod diskrimination på grund af nationalitet. Som Institut for Menneskerettigheder har påpeget i deres hørings svar, kan der herudover sættes spørgsmålstegn ved, om den Europæiske Menneskeretskonventions 4. Tillægsprotokol og FN's

konvention om borgerlige og politiske rettigheder artikel 12 er overholdt.

Det er samtidig Enhedslistens klare opfattelse, at lovforslaget og den dertil hørende storskalalov lovliggør social dumping i Grønland i forbindelse med anlæg af storskalaprojekter.

Dette fremgår af regeringens egne bemærkninger til lovforslaget, pkt. 1, der bedst kan betegnes som en ren tilståelse: »Som følge af behovet for udenlandsk arbejdskraft i forhold til en realisering af storskalaprojekter samt for at undgå, at interesserede virksomheder og investorer fravælger Grønland af økonomiske grunde, herunder som følge af det grønlandske lønniveau, giver storskalaloven mulighed for, at der i bygge- og anlægsfasen af et storskalaprojekt kan anvendes udenlandsk arbejdskraft på løn- og ansættelsesvilkår, som afviger fra de vilkår, på hvilke der kan meddelelse opholds- og arbejdstilladelse efter de gældende regler«.

Hermed siges det ganske klart, at loven muliggør, at udenlandske arbejdere i anlægsfasen af storskalaprojekter har ringere løn- og ansættelsesvilkår end sædvanlige grønlandske.

Det er det, man i den danske debat normalt kalder social dumping, og det er ganske enkelt uforståeligt, at en dansk regering, der ellers giver udtryk for at ville bekæmpe social dumping, glider fuldstændig af på den kritik, der er blevet fremført af Nordisk Union (den faglige sammenslutning i Norden) og herhjemme af FTF, LO og 3F. De nævnte organisationer har netop kritiseret, at der med storskalaloven er fare for social dumping og forskelsbehandling på grund af nationalitet (se i øvrigt hørings svarene fra LO, FTF og 3F).

Hertil kommer, at storskalaloven i sig selv er en klar begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret.

Enhedslisten har stillet flere spørgsmål for at få regeringen til at forklare, hvad der ligger i begrebet »almindelig kollektiv arbejdsret« i Grønland, der anvendes flere gange både i storskalaloven og i bemærkningerne til lovforslaget. Indtil nu har det ikke været muligt at få regeringen til at beskrive dette – måske fordi en konkret redegørelse for de arbejdsretlige forhold i Grønland ville tydeliggøre, at kritikken af at begrænse de grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret er berettiget.

»Almindelig kollektiv arbejdsret« i Grønland har frem til vedtagelsen af storskalaloven været præget af en udstrakt frihed til arbejdsmarkedets parter til at aftale løn- og ansættelsesvilkår. Der findes ingen lovregulering af mindsteløn og kun yderst begrænset lovregulering af andre ansættelsesvilkår. Der findes heller ingen arbejdsret eller forligsinstitution. Det er parterne selv, der aftaler spillereglerne på arbejdsmarkedet gennem hovedaftaler, og eventuelle tvister afgøres af faglige voldgifter. Dette er i bedste overensstemmelse med de danske og de nordiske traditioner, som bygger på, at lovgivningsmagten skal blande sig mindst muligt i organisations-, forhandlings- og konfliktret. Det er også i bedste overensstemmelse med ILO konvention nr. 98 om organisations- og forhandlingsret, som bygger på, at regeringer skal fremme, og ikke begrænse, denne ret – hvilket regeringer jo bedst gør ved at undlade lovregulering.

Det skal anerkendes, at storskalalovens endelige udgave rummer nogle forbedringer i forhold til første udgave. Akkordafsnit skal nu også respekteres, ligesom der indføres en feriebestemmelse (som dog ikke er helt i overensstemmelse med de gældende regler i Grønland). Det ændrer ikke på, at storskalaloven er et afgørende brud med de hidtidige arbejdsretlige principper i Grønland. Det afgørende er ikke indførelsen af en lov om mindsteløn, da en sådan kan bidrage til at beskytte lønarbejderne. Det springende punkt er, om indførelsen af en mindsteløn begrænser de grønlandske fagforeningers muligheder for at forhandle og om nødvendigt tage kollektive kampskridt for at sikre løn- og ansættelsesforhold på et højere niveau, og om lovgivningen begrænser de grønlandske fagforeningers muligheder for at organisere de udenlandske arbejdere.

Det gør storskalaloven helt åbenlyst på flere punkter:

Der indføres et uklart begreb om, at de udenlandske arbejders vilkår skal være »acceptable, objektivt og sagligt begrundede« og i overensstemmelse med loven (storskalalovens § 10 a). Det påhviler projektselskabet at sikre dette. Det vil sige, at det som udgangspunkt overlades til arbejdsgiveren, eller eventuelt til Naalakkersuisut, der ved indgåelsen af den konkrete kontrakt har mulighed for at vurdere om vilkårene svarer til, hvad der efter Naalakkersuisuts opfattelse er »acceptabelt, objektivt og sagligt begrundet«. Det er under alle omstændigheder et klart brud med princippet om, at det hverken er arbejdsgiveren ensidigt eller regeringen, der skal fastlægge niveauet for løn- og ansættelsesvilkår, men arbejdsmarkedets parter gennem indgåelse af kollektive overenskomster. Det er også sandsynligt, at Naalakkersuisut vil nå frem til, at de udenlandske arbejders vilkår er »acceptable«, hvis de lever op til lovens mindstekrav, hvilket vil betyde, at der ikke er nogen arbejdstidsbestemmelser og ingen overtidsbetaling eller betaling for arbejde på ubekvemme tidspunkter. Så er en grønlandsk mindsteløn og akkordafsnit ikke meget værd, hvis det kræver en 60 timers arbejdsuge – og det er faktisk den arbejdstid, der oprindeligt blev lagt til grund for storskalaloven.

Storskalaloven lovfæster projektselskabets mulighed for at medbringe egne ansatte på hjemlandets ansættelsesvilkår og lovfæster samtidig udenlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret og gyldigheden af deres overenskomster. Det er helt uhørt i grønlandsk arbejdsret og er de facto en begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret, idet disse udenlandske overenskomster fremover skal lægges til grund ved fremtidige afgørelser ved Retten i Grønland om lovligheden af en grønlandsk fagforenings kollektive kampskridt imod et udenlandsk projektselskab. Samtidig betyder den nye bestemmelse, at loven uden videre lovfæster gyldigheden af udenlandske overenskomster, som lovgiverne ikke på forhånd kender karakteren af. Det kan f.eks. være kinesiske kollektive aftaler, som er indgået af fagforeninger, der på ingen måde kan betegnes som frie fagforeninger. Det er ikke nogen tilfældighed, at Kina ikke har ratificeret ILO konvention nr. 87 og 98 om organisations- og forhandlingsret. I storskalalovens § 10 b, stk. 7, slås det oven i købet fast, at disse overenskomster bevarer deres gyldighed, indtil de udløber. Det vil nok ikke være

vanskeligt for et kinesisk mineselskab og den kinesiske »fagforening« at blive enige om, at varigheden af den udenlandske overenskomst tilfældigvis er af samme længde som anlægsfasen.

De grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret begrænses også af bestemmelsen i storskalalovens § 10 b, stk. 4. Her hedder det, at grønlandske fagforeninger kan foretage kollektive kampskridt over for en grønlandsk eller udenlandsk virksomhed i et storskalaprojekt, selv om disse virksomheder er omfattet af en eller flere overenskomster med udenlandske fagforeninger og deres ansatte er organiseret i sådanne. Det er en tilsyneladende indrømmelse af den kritik, som ikke mindst Enhedslisten har fremført, af den første udgave af storskalaloven, hvor det af bemærkningerne klart fremgik, at de grønlandske fagforeninger ikke havde forhandlingsret for alt arbejdet i anlægsfasen. Men det er netop kun en tilsyneladende indrømmelse. De kollektive kampskridt vil nemlig ikke være lovlige, hvis den grønlandske fagforening ikke forinden iværksættelsen af dem har dokumenteret, at lønnen efter den ønskede overenskomst, svarer til lønnen efter en overenskomst der gælder for hele Grønland, og som er indgået mellem de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Grønland inden for det pågældende område. Dette begrænser de grønlandske fagforeningers muligheder for selv at afgøre, hvilke overenskomster de vil stille et projektselskab over for. Det er også værd at bemærke, at begrænsningen i konfliktretten nu også gælder i forhold til grønlandske virksomheder i anlægsfasen af et storskalaprojekt. Det må forstås således, at begrænsningen af forhandlings- og konfliktretten kommer til at gælde de serviceopgaver, som grønlandske virksomheder måske kan få del i.

Den tilsyneladende indrømmelse i forhold til første udgave af storskalaloven udhules også af den nye bestemmelse i § 10 e, som giver den til enhver tid siddende grønlandske regering frie hænder til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan storskalalovens § 10 skal udmøntes – dvs. konkrete bestemmelser om, hvem der er de repræsentative parter på arbejdsmarkedet, hvilke overenskomster der er gældende, om fagforeningernes forhandlings- og konfliktret, hvordan løn og grundløn pr. time ifølge overenskomsterne skal opgøres, samt feriebestemmelser. Det er et helt uhørt indgreb i den frie forhandlings- og konfliktret, og det er uforståeligt, at denne nye paragraf ikke har fået større opmærksomhed i Inatsisartut (det grønlandske landstings) behandling af loven.

Selv om der er indført visse formelle rettigheder til de grønlandske fagforeninger, som ikke fandtes i den første udgave af storskalaloven, så må man sige, at de ikke har nogen værdi i praksis. Det vil stort set være umuligt for de grønlandske fagforeninger at organisere de udenlandske arbejdere, da disse skal opholde sig i lejre tæt knyttet til det pågældende storskalaprojekt, og da projektselskabet har ansvaret for, at arbejderne ikke bevæger sig uden for lejren uden tilfaldelse. Tilsvarende er der intet steds anført en ret for de grønlandske fagforeninger til at komme ind på projektets område for at kontakte de udenlandske arbejdere.

Dette forhold hænger snævert sammen med den kritik, der fremføres af Institut for Menneskerettigheder i høringsvaret af 27. maj 2014, nemlig at storskalaloven vil kunne indebære »væsentlige begrænsninger i retten til bevægelsesfrihed« som denne ret er beskrevet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention nr. 4, tillægsprotokol, artikel 2, og FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, artikel 12. Det er blevet bekræftet gennem udvalgsarbejdet med lovforslaget og gennem tidligere spørgsmål og svar, at de udenlandske arbejdere ikke har nogen bevægelsesfrihed i Grønland, fordi det slås fast, at de skal opholde sig i dertil indrettede lejre i tilknytning til storskalaprojektet, og fordi de ikke får udstedt noget opholdskort, på trods af at den opholdstilladelse, de får af den danske udlændingestyrelse, gælder for hele Grønland. Enhedslisten finder det heller ikke be lyst, om den udelukkelse af retten til familiesammenføring, som følger af loven, er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Enhedslistens konklusion er, at storskalaloven ikke giver de udenlandske arbejdere i storskalaprojekter nogen som helst rettigheder, som de ikke ville have, hvis man helt undlod storskalalovens § 10. De udenlandske arbejdere ville nemlig da være omfattet af de sædvanlige regler på det grønlandske arbejdsmarked, hvor der er fri forhandlings-, konflikt- og organisationsret. De ville frit kunne melde sig ind i grønlandske fagforeninger, og disse fagforeninger ville have de hidtil gældende muligheder for fuldt ud at sikre de udenlandske arbejdere i storskalaprojekter de samme rettigheder som grønlandske arbejdere. Storskalaloven medfører tværtimod en begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret, ligesom den binder de udenlandske arbejdere til at være omfattet af udenlandske overenskomster, som er ringere end de grønlandske, hvorved loven åbner mulighed for forskelsbehandling på grund af nationalitet. Dermed betragter Enhedslisten det som åbenbart, at storskalaloven og udstedelse af arbejds- og opholdstilladelser på det grundlag vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, som de fremgår af ILO's kernekonventioner. Institut for Menneskerettigheder har samtidig sat berettiget spørgsmålstejn ved, om der også sker brud på grundlæggende menneskerettigheder om bevægelsesfrihed.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte lovforslaget, med mindre Enhedslistens ændringsforslag vedtages. Enhedslisten anerkender fuldt ud det grønlandske folks ret til og behov for råstofudvinding som et helt nødvendigt led i Grønlands økonomiske udvikling. Men udstedelse af arbejds- og opholdstilladelser er et anliggende for rigsfællesskabet, hvor Danmark som rigsmyndighed har det fulde ansvar for, at det sker i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Dette ansvar skal Folketinget løfte. Enhedslisten har derfor stillet et ændringsforslag, som kan sikre dette, idet lovens ikrafttræden så vil være betinget af, at der er indhentet en udtalelse fra ILO, og at det påhviler den danske regering at gå i dialog med Grønlands selvstyre, såfremt det skulle vise sig, at der er hold i den rejste kritik, således at dansk og grønlandsk lovgivning kan bringes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Enhedslisten har bemærket sig ministerens svar på spørgsmål 96, som siger, at lovforslaget bygger på den forudsætning, at den grønlandske storskalalov ikke er eller administreres i strid med rigets internationale forpligtelser, herunder ILO-konventionerne, og at der ikke vil blive givet opholds- og arbejdstilladelser, hvis det skulle vise sig ikke at være tilfældet. Det er positivt. Men for det første vil det være langt bedre at få afklaret disse forhold, inden loven træder i kraft, når der nu er rejst så megen kritik. For det andet er erfaringerne med danske regeringers holdning til Danmarks brud på ILO-konventioner ikke for gode. Danmark har indtil nu ikke efterkommet ILO-afgørelser om f.eks. DIS-loven, sammenkædningsregler i forligsmansloven og løbende sager om lovindgreb i konflikter. Det bedste for alle parter vil derfor være, at man afklarer dette forhold, inden loven træder i kraft. Ud fra den kendte viden om Grønlands forhandlinger om etablering af storskalaprojekter vil det næppe medføre nogen alvorlig forsinkelse af processen.

Enhedslisten har følgende bemærkninger til lovforslagets bemærkninger om arbejds- og opholdstilladelser til storskalaprojekter om udvinding af sjældne jordarter og uran: Enhedslisten er enig i regeringens opfattelse af kompetencefordelingen mellem Grønland og Danmark, hvad angår udvinding og eksport af uran. Det vedrører forsvars-, sikkerheds- og udenrigspolitik og er derfor et anliggende for rigsfællesskabet, som Grønland ikke kan afgøre alene. Hvad angår udvinding af sjældne jordarter, er Enhedslisten ikke uden videre enig i regeringens fortolkning. Det kræver nærmere begrundelse at begrænse Grønlands ret til at bestemme over udvinding af disse jordarter, og en sådan finder Enhedslisten ikke i bemærkningerne. Enhedslisten finder det uheldigt, at den danske regering benytter dette lovforslag til at påtvinge den grønlandske regering sin opfattelse af kompetenceområdet vedrørende sjældne jordarter. Såfremt loven vedtages, har den danske regering i praksis opnået en veto, hvad fortolkningen af kompetencespørgsmålet angår, idet det vil være op til den danske regering at afgøre om informationsniveauet er tilstrækkeligt.

Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (DF og Uffe Elbæk (UFG)):

Til § 7

1) Paragraffen affattes således:

»§ 7. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Justitsministeren kan dog ikke sætte loven i

kraft, før der foreligger en udtalelse fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), der fastslår, at Inatsisartutlov nr. 25 af 18. december 2012 om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter med senere ændringer ikke strider imod ILO's konventioner. Såfremt en udtalelse fra ILO fastslår, at Inatsisartutlov nr. 25 af 18. december 2012 om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter med senere ændringer strider imod ILO's konventioner, påhviler det regeringen at indgå i dialog med Grønlands Selvstyre, med henblik på at grønlandsk og dansk lovgivning vedrørende storskalaprojekter i Grønland bringes i overensstemmelse med ILO's konventioner.«

[Betingelse for lovens ikrafttræden]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget betyder, at loven først kan træde i kraft, når der er vished for, at lovgivningen vedrørende storskalaprojekterne ikke strider imod ILO's konventioner. Denne vished skal opnås, ved at regeringen indhenter en udtalelse fra ILO, hvor ILO udtaler sig om, hvorvidt den grønlandske storskalalov er i overensstemmelse med eller strider imod ILO's konventioner.

Vedtages dette ændringsforslag, sikres det således, at den udenlandske arbejdskraft, der skal arbejde med anlægsopga-

verne ved de grønlandske storskalaprojekter, kommer til at arbejde under vilkår, som ikke strider imod Den Internationale Arbejdsorganisation ILO's konventioner. Det drejer sig især om ILO's kernekonventioner om foreningsfrihed og retten til at føre kollektive forhandlinger, dvs. henholdsvis ILO-konvention nr. 87 og nr. 98. Desuden er også ILO konvention nr. 111 om forbud mod forskelsbehandling i beskæftigelse og erhverv relevant. Herudover kan ILO-konvention nr. 94 om brug af arbejdsklausuler og ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folks rettigheder være relevante i sammenhæng med storskalaprojekterne.

Viser det sig, at storskalalovgivning er i strid med ILO's konventioner, påhviler det regeringen at indgå i dialog med Grønlands Selvstyre med det formål at sørge for, at såvel storskalalovgivning i Grønland som den afledte danske lovgivning om opholds- og arbejdstagerforhold ved storskalaprojekterne bringes i overensstemmelse med ILO's konventioner. Kan Grønlands Selvstyre og den danske regering ikke opnå enighed om dette, har regeringen mulighed for at fremsætte lovforslag om ændring af nærværende lov for Grønland om udlændinges adgang til opholds- og arbejdstilladelse i anlægsfasen af et storskalaprojekt, hvor det indarbejdes, at opholds- og arbejdstilladelser ikke kan gives til udlændinge, der skal arbejde ved storskalaprojekter, hvor arbejdstagerforholdene er i strid med ILO's konventioner.

Flemming Møller Mortensen (S) Henrik Dam Kristensen (S) Karin Gaardsted (S) Astrid Krag (S) Peder Christensen (S)

Torben Hansen (S) Christian Friis Bach (RV) Nadeem Farooq (RV) Annette Vilhelmsen (SF) Özlem Sara Cekic (SF)

Finn Sørensen (EL) Christian Juhl (EL) Sara Olsvig (IA) fmd. Doris Jakobsen (SIU) nfmd. Uffe Elbæk (UFG)

Kim Andersen (V) Ellen Trane Nørby (V) Claus Hjort Frederiksen (V) Eva Kjer Hansen (V) Birgitte Josefsen (V)

Jakob Ellemann-Jensen (V) Flemming Damgaard Larsen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Espersen (DF)

Martin Henriksen (DF) Kristian Thulesen Dahl (DF) Marie Krarup (DF) Villum Christensen (LA) Per Stig Møller (KF)

Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	47	Inuit Ataatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

Bilag 1

Oversigt over bilag vedrørende L 198

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra justitsministeren
2	Justitsministerens svar på GRU alm. del – spm. 43-46 om storskalaloven og sjældne jordarter
3	Høringssvar fra Landsorganisationen i Danmark (LO), som er indkommet efter høringsfristens udløb, fra justitsministeren
4	Udkast til betænkning
5	Forelæggelsesnotat og ordførerindlæg i forbindelse med Inatsisartuts første behandling af forslag til lov for Grønland om udlændinges adgang til opholds- og arbejdstilladelse i anlægsfasen af et storskalaprojekt.
6	Henvendelse af 27/5-14 fra Institut for Menneskerettigheder
7	Supplerende høringssvar fra Institut for Menneskerettigheder, fra justitsministeren
8	Ændret tidspunkt for betækningsafgivelse
9	Betænkning fra Inatsisartuts Erhvervsudvalg over lovforslaget
10	Udenrigsministerens svar på GRU alm. del – spm. 42 og 47-50 vedr. sjældne jordarter i Grønland

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 198

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om der i andre love også skal indsættes klausuler om sjældne jordarter, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, i hvilke andre love der i så fald skal indsættes yderligere klausuler, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om det er gunstigt for investeringsmiljøet at blande sjældne jordarter ind i en lov om arbejds- og opholdstilladelser, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm., om at det ville være mest hensigtsmæssigt, hvis regeringen lavede en klar aftale med Naalakkersuisut om eventuelle sikkerhedspolitiske aspekter af råstofudvinding generelt frem for at indsætte klausuler og uigennemtænkte sammenblandinger af tingene i tilfældig lovgivning, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om, hvorfor regeringen ikke har valgt en fremgangsmåde, hvor man laver en samlet aftale mellem Naalakkersuisut og regeringen om eventuelle sikkerhedspolitiske aspekter af råstofaktiviteter i Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om, hvilke sjældne jordarter der har implikationer for dansk udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om, at udlændinges adgang til opholds-, og arbejdstilladelse i Grønland i et storskalaprojekt defineres af »anlægsfasen«, og hvordan regeringen tidsmæssigt definerer begrebet anlægsfase, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 8 Spm. om aflønning af de grønlandske arbejdere, som engageres til storskalaprojekternes tilknyttede aktiviteter, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm. om, hvorledes den rent grønlandske arbejdskraft, som efter planen skal stå for madlavning, kantinedrift og rengøring, indkvarteres, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm., om den udenlandske arbejdskraft i forbindelse med jernmineprojektet i Isua vil få mulighed for, i fritiden, at lade sig transportere til Nuuk, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, hvordan, den rent grønlandske arbejdskraft i jernmineprojektet i Isua i forbindelse med fritid og ferie skal lade sig transportere til Nuuk, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om regeringen vil bede landsstyret bekræfte, at man – eksempelvis i forbindelse med projektet i Isua – har de mandskabsmæssigt og økonomisk fornødne ressourcer til at udføre en fortløbende kontrol af arbejdspladserne, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om, at landsstyret i forbindelse med storskalaprojektet ved Isua skønner, at 7-10 pct. af de ansatte i anlægsfasen vil være grønlandske arbejdere, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om det lægelige beredskab i forbindelse med et storskalaprojekt, herunder hvor stor en stab af læger og sygeplejersker der tænkes ansat i selve storskalalejren, i hvor høj grad (på hvilket operationsmæssigt niveau) man »på stedet« vil være gearet til at behandle kvæstede – samt til hvilket hospital(er) man tænker sig at fragte alvorligt kvæstede, som ikke vil kunne behandles i lejren, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, at Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk vil være det primære behandlingssted i forbindelse med personkvæstelser, som ikke lader sig behandle i storskalalejren, og om, at Rigshospitalet i København vil være det næste niveau, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om, hvor mange lægestillinger, sygeplejerskestillinger og sygeplejerstillinger der er ubesatte ved Grønlands sygehusvæsen – og i den forbindelse specifikt oplysning om antallet ved Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm., om Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk vil have de mandskabsmæssige og økonomiske ressourcer til, ud over at løse sine øjeblikkelige opgaver, i forbindelse med jernmineprojektet i Isua at kunne betjene yderligere ca. 3.000 udenlandske »indbyggere«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 18 Spm. om, hvor meget et storskalaprojekt med 5.000 arbejdere vil belaste sygehusvæsenet i hhv. Grønland og Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 19 Spm. om, at der for hvert storskalaprojekt skal indrettes en politistation, og at udgiften hertil vil være ca. 11 mio. kr. pr. år, og hvor mange betjente der tænkes ansat ved et sådant projekt, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 20 Spm. om, hvilke yderligere ressourcer der i forbindelse med et storskalaprojekt skal anvendes til Søværnets aktiviteter ved Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 21 Spm. om, at såfremt en udenlandsk arbejder under sit ophold i Grønland søger asyl i kongeriget, om denne vil skulle transporteres til Sandholmlejren for dér at få sin sag behandlet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om, hvordan man – så længe der ikke er paskontrol mellem Grønland og Norden vil forhindre en arbejder i at rejse til Danmark eller Norden, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om, hvad et voldsomt indtag af udenlandske arbejdere (2.600) kulturelt, menneskeligt, retligt – samfundsmæssigt i øvrigt – vil betyde for Maniitsoq, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 24 Spm., om det også i Danmark ville være acceptabelt, at grundlønnen for en udenlandsk arbejder er sat til 81,91 kr. pr. time – men at arbejdsgiveren frit kan trække i denne grundløn for at afholde udgifter som rejse, ferie, kost, logi, arbejdsbeklædning og forsikring, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 25 Spm., om det alene er arbejdsgiveren London Mining Greenland A/S, som kan beslutte, hvorvidt der skal ansættes grønlandsk arbejdskraft ved storskalaprojektet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 26 Spm., om det planlagte storskalaprojekt ved Kvanefjeld først kan sættes i gang i det øjeblik, regeringen og landsstyret er nået til enighed om, hvorledes uran og sjældne jordarter skal behandles – og hvem af parterne, der har beslutningsmyndigheden, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 27 Spm. om, hvordan følgende sætning i storskalaloven (under 3.5.3) skal forstås, og hvilke yderligere beføjelser regeringen med sætningen giver landsstyret: »Naalakkersuisut har i øvrigt oplyst, at der efter behov løbende kan ske justering af de vilkår for projektselskabets tilladelse, som måtte være nødvendige for efterlevelse af den for Grønland gældende lovgivning, jf. storskalalovens § 20, stk. 3.«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 28 Spm. om, at ingen udenlandsk arbejder tilknyttet et storskalaprojekt (jf. lovforslagets 3.6.2) vil kunne opnå familiesammenføring med tidsubegrænset opholdstilladelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 29 Spm. om, at der vil blive en ekstraudgift på et sted mellem ca. 6 mio. kr. og ca. 24 mio. kr. årligt, og at politiets ekstrainsats vil beløbe sig til ca. 11. mio. kr. årligt, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 30 Spm., om regeringen vil bekræfte antagelsen, som FTF anfører i sit høringssvar af 15. maj 2014, at der »næppe kommer til at ske ansættelse af grønlandsk arbejdskraft i forbindelse med de planlagte storskala-projekter, ...«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 31 Spm., om regeringen vil anmode landsstyret om, at kommentere FTF's høringssvar af 15. maj 2014, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

-
- 32 Spm., om regeringen kan bekræfte, at man løbende er i kontakt med USA's myndigheder i forbindelse med de sikkerhedsmæssige aspekter omkring Kinas planlagte aktiviteter og engagement i det hele taget i forbindelse med storskalaprojekterne i Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om, hvilke ILO-konventioner der gælder i Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om, hvordan processen er i forhold til de rapporter om overholdelsen af ILO-konventioner, der er gældende for Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 35 Spm. om, at relevante ILO-konventioner, der sikrer fagforeningernes frie forhandlings- og konfliktret, og som Danmark har ratificeret, bliver overholdt inden for hele rigsfællesskabets område, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 36 Spm. om, hvornår der er sket dansk ratifikation omfattende Grønland for hver af de ILO-konventioner, der er gældende eller vil blive gældende i Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 37 Spm. om, hvilke ILO-konventioner, som ikke omfatter eller vil omfatte Grønland, Kina har ratificeret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 38 Spm. om, i hvilket omfang kinesiske mineselskaber er forpligtet til at overholde ILO-konventioner, de ikke har ratificeret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 39 Spm., om den danske regering kan sætte ILO-konventioner, som vi har tiltrådt, i kraft for Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 40 Spm. om, hvordan eventuelle asylansøgninger for personer, der har fået et arbejds- og opholdstilladelse efter loven, vil blive behandlet, og hvem der bærer udgiften for et eventuelt ophold i Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 41 Spm. om mulighederne for at udsende en arbejder efter en afvist asylansøgning til Kina i forhold til forbuddet mod nonrefoulement, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 42 Spm. om, hvor mange opholds- og arbejdstilladelser der forventes at skulle gives til udenlandsk arbejdskraft ved storskalaprojekter i Grønland, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 43 Spm. om, hvordan storskalalovens regler om acceptable løn- og ansættelsesforhold harmonerer med den definition, som regeringens embedsmandsudvalg har opstillet for social dumping, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 44 Spm. om, i hvilket land og i hvilket organ en strid om en udenlandsk overenskomst skal afklares, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spm. om, hvordan man vil sikre, at rettigheder, som tilkommer arbejderne i henhold til en udenlandsk overenskomst, faktisk administreres korrekt for arbejdere i Grønland under loven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 46 Spm. om, hvordan og i hvor høj grad kinesiske arbejdstagere er organiseret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 47 Spm. om, hvordan vilkårene for fagforeninger er i Kina, og om er der organisationstvung, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 48 Spm., om en udenlandsk overenskomst skal være affattet på grønlandsk, dansk eller engelsk for at opfylde kravene i storskalaloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 49 Spm. om, hvordan selvstyret vil vurdere, om løn- og arbejdsvilkår er i overensstemmelse med storskalaloven, jf. dennes § 10, stk. 1, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 50 Spm. om de grønlandske myndigheders ekspertise i forhold til nærmere fortolkning og forståelse af udenlandske overenskomster, der er blevet til på arbejdsmarkeder, som ligger meget fjernt fra det danske og det grønlandske, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 51 Spm. om, hvordan selvstyret vil vurdere, om grundlaget for overenskomsten ikke strider mod internationale konventioner, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 52 Spm. om, at hvis en grønlandsk fagforening kræver indgåelse af overenskomst og i den forbindelse foretager lovlige kampskridt, om der i givet fald kan etableres sympatikonflikter i Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 53 Spm., om de udenlandske arbejdere, der er beskæftiget med anlægsarbejder i storskalaprojekter, frit kan melde sig ind i grønlandske fagforeninger, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 54 Spm. om, hvordan ministeren forholder sig til 3F's formand, Poul Erik Skov Christensen's udtalelser om, at han finder det »uacceptabelt« og »skamfuldt«, at regeringen accepterer og blåstempler de arbejdsvilkår, medarbejderne i Grønland kan se frem til under storskalaloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 55 Spm. om, hvordan konfliktretten er sikret i storskalaloven i forhold til reglerne for det danske arbejdsmarked, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 56 Spm. om, hvordan man vil sikre, at de enkelte udlændinge, der er med i en stor gruppeansøgning om arbejds- og opholdstilladelse, faktisk ønsker at arbejde på et mineprojekt, da tvangsarbejde jo fortsat er udbredt i f.eks. Kina, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 57 Spm. om, hvordan Arbejdstilsynets ekspertise er i forhold til vurdering af arbejdsforhold i forbindelse med minedrift, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 58 Spm. om, hvilke nærmere bestemmelser om konfliktret der er behov for, siden selvstyret har en meget generel bemyndigelse til at fastsætte disse i storskalalovens § 10 e, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 59 Spm. om, hvordan det kontrolleres, at de udenlandske arbejdstagere får udbetalt løn ifølge overenskomsten, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 60 Spm. om, at arbejdsgiveren skal betale for kost, logi, arbejdsbeklædning, frirejser og forsikring og hvilke regler der gælder for standarden

- af logiet, hvilke forsikringer, og på hvilket niveau arbejdsgiveren er forpligtet til at betale for det, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 61 Spm. om, hvordan man vil kontrollere, at ferie faktisk afholdes og ikke anvendes til f.eks. arbejde for arbejdsgiveren i hjemlandet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 62 Spm. om, hvilke regler der gælder for afholdelse af ferie i forhold til opholdssted, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 63 Spm. om, hvem der betaler for ansøgningen om en »gruppe«-arbejds- og opholdstilladelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 64 Spm., om arbejdsgiveren kan kræve, at udenlandske arbejdstagere, der er omfattet af ansøgningen, betaler hele eller en forholdsmæssig andel af gebyret for ansøgningen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 65 Spm., om gebyret på en ansøgning om arbejds- og opholdstilladelse kan medregnes i lønnen for den udenlandske arbejdstager, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 66 Spm., om der er krav om ligeløn for mænd og kvinder i forhold til minimumslønnen i storskalaloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 67 Spm. om, hvordan man vil sikre det nødvendige beredskab i forhold til redning, hvis der sker store ulykker i forbindelse med anlægsprojekterne, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 68 Spm. om, hvilke arbejdsmiljøregler der gælder for eksponering for radioaktive materialer i forbindelse med anlægsprojekter, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 69 Spm., om der i selvstyret er afsat eller vil blive afsat ressourcer til det øgede rapporteringsarbejde til ILO, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 70 Spm. om, hvordan den ekstra opgave i forhold til Arbejdstilsynet bliver finansieret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 71 Spm. om, i hvilket omfang Arbejdstilsynets eventuelt mangelfulde tilsyn kan udløse erstatningspligt over for arbejdere, der kommer til skade ved arbejdet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 72 Spm. om de forventede samlede omkostninger for Danmark, såfremt Grønland får gang i mineprojekter, herunder forventede ændrede omkostninger inden for Arbejdstilsynet, sundhedsvæsenet, SAR, havmiljø, ordenshåndhævelse, fængselsområdet m.v., til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 73 Spm. om, hvilke beskatningsforhold der gælder for de udenlandske arbejdere i forhold til løn, kost, logi, fri arbejdsbeklædning m.v., til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 74 Spm. om, hvordan en eventuel erstatning for en arbejdsskade vil blive beskattet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 75 Spm., om det kan garanteres, at storskalaprojekter ikke medfører omkostninger for den danske stat, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

- 76 Spm. om, hvilke opholds- og ansættelsesregler der gælder for råstofprojekter, der er på mindre end 5 mia. kr. og dermed ligger uden for definitionen af storskalaprojekter, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 77 Spm. om, hvilke begrundelser der er for at indskrive sjældne mineraler, jf. bemærkningerne til lovforslaget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 78 Spm. om, hvordan det sikres, at afsnit 3.2 i bemærkningerne til lovforslaget ikke forstås og efterleves som løndumping, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 79 Spm. om, hvad ministeren vil gøre, for at samarbejdet mellem myndighederne i Grønland og Danmark bliver bedre fremadrettet mht. overholdelse af tidsfrister, oversættelse af tekster og dokumenter m.v., til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 80 Spm., om ministeren er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at der ikke skal indføres en lignende lovgivning som nærværende lovforslag i Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 81 Spm., om ministeren er enig i bemærkningerne i lovforslaget, hvor det hedder, at »Folkeretligt har Danmark som rigsmyndighed ansvaret over for ILO for, at riget, herunder Grønland, lever op til de internationale forpligtelser, som følger af ILO's konventioner og medlemskabet af ILO«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 82 Spm. om at bekræfte bemærkningerne til lovforslaget s. 12 venstre spalte om, at Danmark som rigsmyndighed har ansvaret for overholdelse af ILO's otte kernekonventioner inden for hele rigsfællesskabet, uanset om disse er ratificeret af Grønland og Færøerne, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 83 Spm., om overholdelse af ILO-konventioner, som Danmark har ratificeret, henhører under Danmarks internationale forpligtelser og derfor er et anliggende for rigsfællesskabet på lige fod med forsvars-, sikkerheds- og udenrigspolitik, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 84 Spm., om konsekvensen af denne særlov kan være forskelsbehandling på grund af nationalitet, idet den lovliggør, at udenlandske arbejdere beskæftiget i storskalaprojekter aflønnes på andre vilkår end på sædvanlige grønlandske vilkår, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 85 Spm. om at, hvis udvinding af sjældne jordarter i Grønland som beskrevet i lovens bemærkninger er betinget af en aftale mellem den danske og den grønlandske regering, så kan den danske regering blokere for udvinding af sjældne jordarter ved at nægte at indgå en aftale, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 86 Spm. om, hvad der forstås ved »almindelige kollektiv arbejdsret i Grønland«, hvilke principper den hviler på, hvilke retsinstanser der er, hvilke rettigheder arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger har, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 87 Spm. om, hvilke lovmæssige eller andre begrænsninger der var i forhandlings- og konfliktretten på det grønlandske arbejdsmarked før

- indførelsen af storskalaloven, og hvilke begrænsninger i forhandlings- og konfliktretten, der indføres med storskalaloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 88 Spm., om lovfæstelse af udenlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret er en sædvanlig del af »almindelig grønlandsk arbejdsret«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 89 Spm. om, at storskalalovens § 10 er en begrænsning af de grønlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret, idet den lovfæster udenlandske fagforeningers forhandlings- og konfliktret, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 90 Spm. om storskalalovens § 10 e er en ubegrænset beføjelse til den grønlandske regering til egenhændigt at fastsætte regler om, hvem der kan repræsentere arbejdere beskæftiget i storskalaprojekter, hvilke rettigheder arbejdsgivernes og arbejdernes organisationer har med hensyn til forhandlings- og konfliktret, hvilke overenskomster der skal gælde, hvilke regler der skal gælde for fastsættelse af løn og ferie, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 91 Spm., om storskalalovens § 10 e er i overensstemmelse med ILO's kernekonventioner om organisationsfrihed og retten til at indgå kollektive overenskomster uden indblanding fra regeringsmagten, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 92 Spm. om, at arbejds- og opholdstilladelser til udenlandske arbejdere i henhold til nærværende lovforslag er en opholdstilladelse til hele Grønland, men at den grønlandske regering vil begrænse bevægelsesfriheden, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 93 Spm., om det er rigtigt forstået, at den udenlandske virksomhed får til opgave at sikre, at de udenlandske arbejdere ikke bevæger sig uden for de anviste områder og lejre, og, hvilke magtbeføjelser virksomheden har til at sikre, at de udenlandske arbejdere ikke bevæger sig uden for de anviste områder, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 94 Spm., om det er i overensstemmelse med erklæringer og konventioner om FN's menneskerettigheder, at udenlandske arbejdere kan formenes retten til at bevæge sig frit i det land, de opholder sig i, og at de kan formenes retten til sammenføring med deres familie, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 95 Spm., om ministeren har modtaget et brev fra 3F dateret den 15. maj 2014 med en kritik af storskalaloven for at være i strid med ILO's grundlæggende konventioner, og om en forklaring på, hvorfor 3F's henvendelse ikke indgår i høringsmaterialet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 96 Spm. om, hvad den danske regering vil gøre, hvis det efter ikrafttræden af særloven viser sig, at denne er i strid med ILO's kernekonventioner, idet den henviser til storskalaloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 97 Spm. om kommentar til henvendelse af 27/5-14 fra Institut for Menneskerettigheder, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 98 Spm. om, hvad der skal til, for at Udlændingestyrelsen ikke skal lægge en udtalelse fra Naalakkersuisut om arbejds- og opholdstilladelser til

-
- grund ved styrelsens vurdering af, om der skal gives opholds- og arbejdstilladelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 99 Spm. om, hvordan Udlændingestyrelsen skal vurdere spørgsmål om overholdelse af internationale arbejdstagerrettigheder, som potentielt kan medføre et folkeretligt ansvar for Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 100 Spm., om ministeren inden vedtagelsen af lovforslaget over for Folketinget vil redegøre for, efter hvilke retningslinjer Udlændingestyrelsen forudsættes at behandle ansøgninger efter loven, herunder ansøgninger, som rejser vanskelige spørgsmål om overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 101 Spm. om, hvilke betingelser der skal være knyttet til en opholds- og arbejdstilladelse givet i medfør af loven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 102 Spm., om ministeren vil følge anbefalingen fra Institut fra Menneskerettigheder om at tydeliggøre, at Udlændingestyrelsen skal foretage en vis kontrol af, om grundlaget for arbejdstilladelserne, herunder de nærmere vilkår, som udenlandske arbejdstagere skal opholde sig og arbejde under, er i overensstemmelse med menneskeretten, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 103 Spm., om ministeren er enig med instituttet i, at de i bemærkningerne til lovforslaget beskrevne betingelser for de udenlandske arbejderes ophold i Grønland kan indebære væsentlige begrænsninger i retten til bevægelsesfrihed, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
- 104 Spm., om regeringen nærmere bør redegøre for, hvordan vilkårene for de udenlandske arbejderes ophold i Grønland kan fastsættes inden for Danmarks menneskeretlige forpligtelser, til justitsministeren, og ministerens svar herpå